

**РОЛЬ ТЕАТРАЛЬНОГО
МИСТЕЦТВА І
ТЕАТРАЛІЗОВАНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ У
ФОРМУВАННІ
ОСОБИСТОСТІ дошкільника**

план

-
-
-
-
-

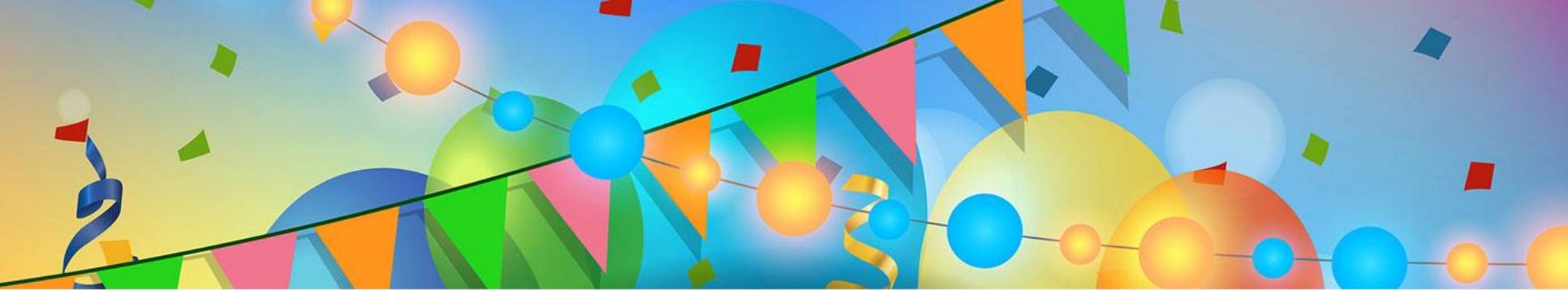
театр

- театр – синтетичне мистецтво, яке здійснює різносторонній вплив на сприйняття глядача за допомогою акторського виконання, пластичного, кольорового, образотворчого й музичного рішення.
- Театр – наочна форма художнього відображення життя, оскільки ідею та образ актор розкриває перед глядачами, присутність яких вирізняє сценічне мистецтво від решти видів мистецтв.

Значення театралізованих ігор та театралізованої

- усвідомленні власного «Я».
- Формування особистісних моральних якостей (віра у власні сили), подолання недоліків (невгамовності, неорганізованості);
- високому рівні естетичного виховання (синтез музики, танцю, пластики, мовлення, зображувального мистецтва);
- позитивному впливі на емоційну сферу дитини, що акумулює життєву мудрість, оптимізм і енергію;
- розширенні знань дітей про навколишній світ;
- розвитку психічних процесів: уваги, пам'яті, уяви;
- розвитку різноманітних аналізаторів: зорового, слухового, мовнорухового;
- активізації мовного словника, удосконаленні звуковимови та зв'язного мовлення;
- правильному формуванні емоційно-вольової сфери;
- розвитку творчої, пошукової активності і самостійності;
- закладенні основ почуття колективізму.

Театралізована діяльність

- Театралізована діяльність - це художня діяльність, що пов'язана зі сприйманням творів театрального мистецтва і відтворенням в ігровій формі набутих уявлень, вражень, почуттів, є одним із найефективніших засобів педагогічного впливу на розвиток особистості дитини. Водночас, вона виступає як специфічний вид дитячої активності, один із найулюбленіших видів творчості.
- У театралізованій діяльності реалізуються потреби дитини у самовираженні, спілкуванні, пізнанні себе - через відтворення різних образів. У відвертому, щирому ставленні до художнього образу, втіленні його у різних формах театралізованої діяльності дитина виявляє рівень художньо-естетичного сприймання, мовленнєву компетенцію, певнізнання, вміння, навички, здобуті нею раніше в умовах спеціально організованого навчання.

ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ

- Творчість визначається як діяльність людини, яка створює нові матеріальні і духовні цінності, що володіють новизною і суспільною значущістю, тобто в результаті творчості створюється щось нове, чого не існувало раніше.
- Очевидно, що поняття, яке ми розглядаємо, тісно пов'язане з «творчою діяльністю». Під творчою діяльністю ми розуміємо таку діяльність людини, в результаті якої створюється щось нове, – предмет зовнішнього світу або побудова мислення, що приводить до нових знань про світ, або відчуття, що відображає нове відношення до дійсності. Якщо уважно розглядати поведінку людини, її діяльність у будь-якій області, то можна виділити два основні види вчинків. Одні дії людини можна назвати відтворюючими або репродуктивними.

творчі здібності

- Отже, в загальному вигляді визначення творчих здібностей виглядає таким чином, *творчі здібності* - це індивідуальні особливості, якості людини, які визначають успішність виконання творчої діяльності різного роду. Оскільки елемент творчості може бути присутнім у будь-якому виді людської діяльності, то справедливо говорити не тільки про художні творчі здібності, але і про технічні творчі здібності, про математичні творчі здібності тощо.

Творчість дітей в театральній діяльності виявляється в трьох напрямках: (які можуть об'єднуватися)

- творчість продуктивна (створення власних сюжетів або творча інтерпретація заданого сюжету);**
- виконавська (мова, рухи) - акторські здібності;**
- оформлювальна (декорації, костюми тощо).**

творчі здібності

- Вчені довели, що для розвитку творчих здібностей дитини просто необхідна відповідна атмосфера, та своєріднерозвивальне середовище. Дуже важливо ще в ранньому віці виявити потенційні можливості і здібності дитини і направити їх у потрібне русло. Багато батьків нехтують висловлюваннями вчених, здебільшого покладаючись на саморозвиток дитини. Дитячі психологи розробляють спеціальні серії ігор, що сприяють розвитку творчих здібностей підростаючого покоління. В їх число входять як традиційні набори для маленьких художників — книжки-розмальовки, вправи зі змішування і підбору кольорів тощо, так і зовсім недавно створені ігрові «Навчалочки», підібрані з урахуванням психологічного розвитку дитини дошкільного віку.

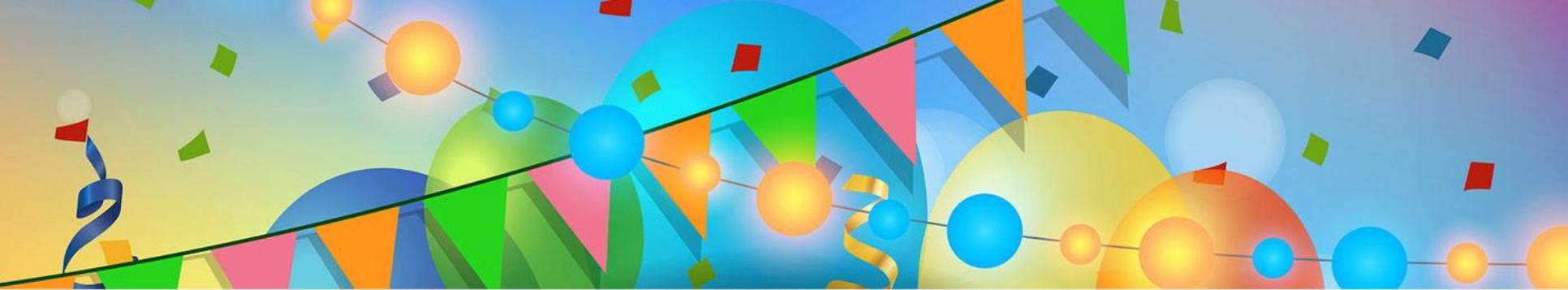
Що ж таке театр у житті дитини?

- По-перше, це свято – яскраві вогні рампи, оплески, вітання, посмішки, побажання, квіти.
- По-друге, розвиток пізнавальних інтересів, удосконалення іпсихічних процесів, розширення світогляду та мовленнєвого спілкування.
- По-третє, це усвідомлення власного «Я» та можливість самовираження особистості. Тут формуються особистісні моральні якості, долаються недоліки; сором'язливим, невпевненим у собі дітям театр допомагає зняти нервові напруження, подолати сумніви щодо себе, повірити у власні сили, невгамовних та неорганізованих навчає витримки.
- По-четверте, це високий рівень естетичного виховання, адже він поєднує в собі вплив музики, танцю, пластики, мовлення, зображувального мистецтва. Позитивно впливає на емоційну сферу дитини, він акумулює життєву мудрість, оптимізм, енергію.

творчі здібності

- У старшому дошкільному віці значно зростають фізичні можливості дітей: рухи стають більш координованими і пластичними, тривалий час вони можуть переживати певний емоційний стан, готові аналізувати його, виражати. Діти 7-го року життя відрізняються здатністю встановлювати причинно-наслідкові зв'язки між подіями і явищами, розумінням причини поведінки і вчинків героїв літературних творів, самостійною діяльністю дітей по організації театралізованих ігор. У дітей старшого дошкільного віку спостерігається самостійніший і колективний характер гри, діти самостійно обирають літературну основу спектаклю, іноді самі складають колективний сценарій, комбінуючи різні сюжети, розподіляють обов'язки, готують атрибути, декорації.

творчі здібності

- До 5-ти років діти здатні до повного перевтілення, свідомого пошуку сценічних засобів виразності для передачі настрою, характеру, стану персонажа, уміють знаходити зв'язки між словом і дією, жестом та інтонацією, самостійно додумують роль та входять в неї, додають їй індивідуальних рис. Провідну роль починають грати особисті відчуття, емоції, переживання. У дитини виникає бажання керувати виставою, бути режисером. Основне завдання педагога - активізувати і розвивати індивідуальні особливості і можливості кожної дитини.
- Театралізовані ігри приносять величезну користь для естетичного та духовного виховання, становлення характеру дитини, прищепленняїй найкращих рис, утвердження себе в суспільстві.